

# Markus

## Navn

Erik Markussen, men bruger aldrig andet end Markus, dårligt nok i familien og heller ikke på arbejdet

## Alder

42 år, men bilder mig selv ind at jeg er meget yngre, både af udseende og af sind

## Bopæl

Jeg bor på Amager (har altid gjort det og tvivler på jeg nogensinde flytter væk derfra) i en villalejlighed, hvor jeg i kælderen har indrettet en 28m<sup>2</sup> hjemmebiograf.

## Uddannelse og arbejde

Jeg er uddannet datamatiker og har i snart 15 år arbejdet med it. Til at starte med i MærskData, herefter i DMdata og i øjeblikket på 5. år ansat på Det Kongelige Teater.

## Fritidsinteresser

Film – både i biografen og i hjemmebio'en

Musik – foretrækker rock

HiFi – elsker god lyd (hader dårlig lyd, man kan altså købe godt og billigt)

Fodbold – såvel på stadion som i tv (hyggespiller desuden selv en gang om ugen om sommeren)

Badminton – spiller ikke meget selv længere, spiller stort set kun veterankampe i Sundby KFUM

## Favoritter

Film – der er flere, men lidt gang i den skader ikke, blandt de øverste på hitlisten ligger film som Tombstone, Gladiator og Godfather. En del engelske, svenske og danske film er dog også helt i top.

Musik – Bands som Live, Counting Crows, Dream Theater, U2, Springsteen, Dire Straits, m.fl.

Sport – Fodbold, ser en del superligakampe og stort set alle kampe i EM- og VM-slutrunder, ser til gengæld sjældent international fodbold, herunder Champions League.

Fodboldhold – Fremad Amager (ser dem så ofte jeg kan, både ude og hjemme, har fulgt dem i 38 år og har naturligvis sæsonkort) og Leeds (har desværre aldrig set dem live, trods adskillige besøg i det engelske, har fulgt

dem i 36 år)

### Nitter

Film – plat amerikansk humor

Musik – Celine Dion og lignende popprinsesser er kønsløst og uden nerve

Kedeligste sport – Golf (undskyld, nu træder jeg nok en hel del over tærne)

Værste fodboldhold – Frem og Manchester United (nu træder jeg nok igen en del over tærne)

### Trænerkarrieren

Jeg har været træner stort set siden jeg var 17 år. De første mange år fungerede jeg som ungdomstræner, sideløbende med jeg selv spillede. De klart bedste oplevelser havde jeg i en 7-årig periode som kredstræner for københavnskredsens U17- og U19-spillere. Det var nok dengang jeg udviklede min force som træner, som jeg selv mener er coachingen, da man som kredstræner primært var med spillerne til turneringer, men måske kun havde 10 fællestræninger i løbet af en sæson.

Mange af de ting jeg ellers bruger i den daglige træning stammer fra min egen tid som DH-spiller. Jeg spillede min første DH-kamp forholdsvis sent, som 24-årig, men fortsatte så ellers i knap 10 år på BC37's 1.-hold. De fleste sæsoner i toppen af Danmarksserien, men også med et par afstikkere op i 3.-division. Jeg var begyndt at geare lidt ned i sæsonen 2000/2001, da BC37's træner valgte at stoppe ved juletid og jeg blev spurgt om jeg havde interesse i at overtage. Da jeg i forvejen havde gået et stykke tid, og overvejet om jeg skulle stoppe helt med selv at spille og forsøge mig som seniortræner, var valget ret let og jeg valgte at takke ja.

Det skulle vise sig at blive starten på 3½ år som træner i BC37, til at starte med i Danmarksserien, efterfølgende i 3. division. Allerede ½ år efter min start, foryngede jeg holdet gevaldigt, med nogle af de spillere jeg selv havde trænet i ungdomsafdelingen. Det gjorde at jeg, specielt i starten, når jeg skulle sætte gamle holdkammerater af, virkelig stod for skud. På den anden side har det givet rigtigt meget erfaring med hensyn til mandskabsbehandlingen, at skulle træffe den slags valg. Efter 3½ rigtigt gode år i min barndomsklub, var det dog tid til at prøve noget andet.

Jeg havde egentlig regnet med at ta' et års pause, men blev overtalt af nogle venner til at komme og træne dem i Sundby KFUM, en serie 1-klub på Amager. Jeg lavede en 2-årig aftale med klubben, men det blev aldrig den store succes. Der var ikke mange unge spillere, gennemsnitsalderen på 1.-holdet var 35 år og der manglede simpelthen det adrenalin-"kick" jeg havde været vant til, som både spiller og træner i DH-turneringen. Den anden sæson gik jeg dog i gang med selv at spille lidt igen og fungerede som spillende træner på 1.-holdet. Jeg spiller i øvrigt stadigvæk veteran-fjer for klubben.

Jeg besluttede herefter at søge et nyt trænerjob, da det egentlig ikke var en pause jeg havde brug for, men snarere et højere niveau. Jeg søgte et Danmarksserie assistenttræner job i Hørsholm og kom derop til samtale. Men inden samtalen var forbi, var jeg blevet cheftræner i en 3.-divisionsklub. Deres cheftræner havde valgt at hellige sig spillet og sit ungdomstrænerjob og samtidig var klubben blevet forfremmet da et hold højere oppe havde trukket sig. Det blev til 2 rigtig gode sæsoner i Hørsholm, hvor det igen lykkedes at forynge holdet gevaldigt, uden at det gik ud over resultaterne.

Da kontrakten med Hørsholm stod til at løbe ud ved sæsonafslutningen, lagde jeg min trænerprofil på nettet og den mest interessante henvendelse kom fra Drive. Et par dage inden årets skiferie, var jeg inviteret til samtale med Mikkel og Bjørn med henblik på et muligt samarbejde. Da jeg efter en god times tid forlod mødet, havde jeg allerede taget en beslutning om at takke ja til jobbet, såfremt jeg fik det tilbudt og økonomien bare faldt nogenlunde på plads. Kort efter hjemkomsten fra skiferien, ringede Mikkel og sagde at klubben godt ville ha' mig som ny træner, og da vi samtidig meget hurtigt blev enige om økonomien, var aftalen på plads.

Jeg ser rigtigt meget frem til at starte i Drive og glæder mig til udfordringen. Jeg har godt nok tidligere trænet 3.-divisionshold, men udelukkende nyoprykkede hold der kæmpede for overlevelse og ikke et hold der forventes at spille med i kampen om oprykningspladserne. Målet vil nemlig helt klart være at rykke op med 1.-holdet. Der er godt nok 3 stamspillere, fra de seneste sæsoners 1.-hold, som henholdsvis er skiftet klub, er stoppet og er skadet. Til gengæld er nye kommet til udefra, så jeg mener at spiller materialet vil være nogenlunde status quo i forhold til sidste sæson. Min erfaring siger mig desuden, at spillere i klubben, der tidligere har stået i skyggen af dem der har forladt os, vil vokse i takt med de får chancen på 1.-holdet. Alt dette sammenholdt med en fantastisk bredde, gør at jeg helt klart ser muligheder for at de 3 første hold, som jeg får ansvaret for, vil ha' en rigtig god chance for at blande sig i kampen om oprykningspladserne. Specielt for 2.- og 3.-holdet vil det selvfølgelig gælde, at man vil være meget sårbare overfor afbud og skader, men undgår vi for meget af den slags, kan det ende med 3 gange oprykning. Før vi overhovedet er så langt, kræver det dog hårdt slid i hallen og til løbetræningen. En ting er nemlig helt sikkert – vi får ikke foræret noget som helst.